

Stanovisko k otázke rozvodu a nového manželstva v Zbore Cirkvi bratskej v Leviciach

Toto stanovisko k rozvodu a novému manželstvu predkladá staršovstvo Zboru Cirkvi bratskej v Leviciach ako výsledok svojho biblického štúdia a diskusií. Malo by byť vnímané ako oficiálny postoj pastierov zboru, ktorí sa o zverené spoločenstvo starajú pod autoritou Krista. Je potrebné povedať, že toto stanovisko neprináša žiadnu zásadnejšiu zmenu postojov, ktoré boli v zbore doteraz vyjadrované a praktikované našimi predchodcami. Nemení doteraz urobené pastoračné rozhodnutia. Toto stanovisko je aktuálnym sformulovaním a zverejnením princípov, ktorými sa chceme v zbore riadiť. Robíme tak s túžbou byť vernými učeníkmi nášho Pána Ježiša Krista a reprezentovať Božie kráľovstvo vykúpenými a premieňanými životmi podľa biblickej pravdy.

A. ÚVOD

Rozvod je bolestivý. Z emocionálneho hľadiska je tvrdšou ranou ako smrť partnera. Rozvod sa zvyčajne dlhšiu dobu hrozivo približuje a po ňom trvá celé roky, kým dôjde k prispôsobeniu sa tomuto stavu. Do života prináša nesmierny prevrat. Dušu mučí vedomie viny, zlyhania a strach. Človek usína so slzami, jeho pracovný výkon klesá. Niektoré pocity sa opakovane dotieravo objavujú, iné sú naopak potláčané. Pocit samoty a bezmocnosti je zdrvujúci. Vedomie, že celá budúcnosť je v troskách, má silný vplyv na všetko. Prejednávanie rozvodu na súde môže ešte viacej zhoršiť osobné trápenie.

A k tomu všetkému veľmi často pristupuje mučivá situácia detí. Rodičia popri vlastnej beznádeji dúfajú, že tieto udalosti nepoškodia ich deti, alebo že jedného dňa nezničia ich manželstvá. Rodičia žijú v napätí medzi starostlivosťou o deti a ich finančnou podporou. Zložité práva a možnosti kontaktu s deťmi túto tragédiu naťahujú aj na dlhé roky.

Z týchto i z mnohých ďalších dôvodov, ľudia s citlivým srdcom plačú s plačúcimi. Snažia sa tmiť bolesť zasiahnutých ľudí. No niekedy je táto starostlivosť zamotaná do kompromisov. Ľudia si myslia, že láskavá starostlivosť o ľudí vylučuje to, aby boli konfrontovaní s pravdou. Domnievajú sa, že Ježišova nežnosť a súcitiť a zároveň nemennosť jeho požiadaviek (pravda) nemôže byť láskou. Ale toto určite nie je tak.

Ježiš bol mimoriadnou osobou, čo sa týka prístupu k ľuďom. Jeho vyučovanie o rozvode a novom manželstve bolo jasné a pevné: „Čo teda Boh spojil, človek nech nerozlučuje“ (Marek 10:9). V skutočnosti práve jasná a láskavá konfrontácia s Kristovými požiadavkami JE tou správnu starostlivosťou, pretože hriechne rozhodnutie je pre človeka rovnako zhubné ako emocionálna bolesť.

Pre členov zboru, ktorých sa priamo či nepriamo dotýka otázka rozvodu a nového manželstva, je veľkou výzvou milovať druhých biblicky. Ján napísal: „Podľa toho poznávame, že milujeme Božie deti, keď milujeme Boha a plníme jeho prikázania“ (1 Jánov list 5:2). Inými slovami, testom pravej lásky k ľuďom nie je len súcitiť s nimi, ktorý voči nim prechováame v srdci, ale tiež konanie v súlade s Božími príkazmi, čo sa prejavuje v našich postojoch a správaní. Veľkou výzvou je spojiť slzy súcitu s neústupnou láskou k poslušnosti. Len toto oslávi Krista a zachová zdravie, silu a svedectvo zboru.

B. PREČO SA ROZVODU A NOVÉMU MANŽELSTVU VENUJE ZVLÁŠTNA POZORNOSŤ?

Je niekoľko vážnych dôvodov, kvôli ktorým je potrebné mať k tejto otázke jasné stanovisko.

1. Manželstvo je spomedzi všetkých vzťahov jedinečné v tom, že ho Boh zvlášť oddelil, aby svetu znázorňovalo vzťah Boha k svojmu ľudu, vzťah medzi Synom a jeho Nevestou - Cirkvou (Efezonom 5:21-33). Preto porušenie tohto zväzku je výnimočné v porovnaní s inými ľudskými zväzkami.
2. V prípade manželstva, rozvodu a nového manželstva ide o také spojenie či porušenie vážnej prísahy a posvätnej telesnej jednoty, aké nemá obdobu v iných vzťahoch.
3. Rozvod patrí do tej skupiny činov, ktoré je veľmi ťažké vrátiť späť.
4. Rozvod sa týka hriechu, ktorý je oveľa ničivejší ako iné hriechy. Zhubný dopad rozpadnutých manželstiev na partnerov, na deti a na celú sieť vzťahov okolo manželstva je obrovský.
5. Prejednávanie rozvodu na občianskom súde ho stavia na oči verejnosti.
6. K rozvodu dochádza plánovane a z vedomého rozhodnutia jedného alebo oboch partnerov. Rozvod nie je nejaký zlozvyk, s ktorým človek úspešne alebo neúspešne bojuje. Nie je to ani náhla nehoda.
7. Ľudia v zbere potrebujú jasne vedieť, aký postoj zastáva vedenie zboru k tejto záležitosti.
8. Ľudia, ktorí prichádzajú do nášho zboru, chcú poznať náš postoj k tejto otázke.
9. V našej kultúre dochádza k oslabovaniu manželstva a nárastu rozvodov, čo podkopáva stabilitu rodiny v spoločnosti.

Keď pri vstupe do zboru vyslovujeme členský sľub, nesľubujeme v ňom len to, čo budeme robiť. Vyhlasujeme tiež svoje presvedčenie o tom, čo by sa malo robiť. Inými slovami, členstvo v zbere je záväzkom, že budeme dodržiavať spoločné presvedčenie o tom, čo je správne a čo nesprávne správanie (členský sľub) a čo je správne a nesprávne učenie (vyznanie viery).

Preto rozhodujúcou otázkou ohľadne rozvodu a nového manželstva pre nás je: Na čom sa podľa Písma môžeme zhodnúť, že je správne a nesprávne? Existuje biblicky legitímny (oprávnený a dovoľený) rozvod a nové manželstvo, ktoré nie je hriechom? Ak áno, za akých okolností?

Inými slovami, potrebujeme stanovisko v otázke rozvodu a nového manželstva, ktoré zborové spoločenstvo, ako uvažujúci a zodpovedný organizmus vzťahov, bude považovať za jasné prekročenie biblických hraníc toho, čo je prijateľné. Prekročenie týchto hraníc má za následok výchovné napomínanie (zborovú disciplínu).

Na tomto mieste chceme veľmi jasne zdôrazniť, že ani minulý rozvod členov zboru ani nové manželstvo členov zboru už uzavreté v minulosti NIE JE dôvodom pre výchovné napomínanie na základe tohto stanoviska. Žiadny v minulosti rozvedený a prípadne znova zosobášený člen zboru nebude braný na zodpovednosť na základe tohto stanoviska. Zároveň zdôrazňujeme, že doteraz urobené výchovné a pastoračné rozhodnutia ostávajú v platnosti.

Modlíme sa za to, aby všetci v minulosti rozvedení a prípadne znova zosobášení bratia a sestry s radosťou prijali toto stanovisko - či už preto, že sú presvedčení, že ich situácia a rozhodnutia boli biblicky oprávnené (legitímne), alebo preto, že teraz spoznali, že to tak nebolo a pri pohľade dozaďu sa teraz úprimne kajali a ich vina je odpustená.

C. USMERNENIA

Vždy, keď sa dotýkame otázky rozvodu a jeho dôsledkov, je potrebné začať zdôraznením toho, čo je manželstvo. Manželstvo je ľudský vzťah, ktorý vytvoril a ustanovil Boh (Malachiáš 2:14-16). Boh zdefinoval jeho podstatu, jeho vznik, život (fungovanie) aj koniec. Preto naše hľadanie odpovedí na otázky ohľadne vzniku a zániku manželstva musíme smerovať k Autorovi manželstva.

Boh ustanovuje a definuje manželstvo hneď po stvorení človeka ako muža a ženy (na základe Genezis 1: 28; 2:23-24) takto:

„Manželstvo je celoživotný, výlučný heterosexuálny zmluvný vzťah medzi jedným mužom a jednou ženou, ustanovený a zapečatený Bohom, ktorému predchádza verejné opustenie rodičov a je zavŕšený sexuálnym spojením; spočíva v trvalom vzájomnom partnerstve a normálne je korunovaný darom detí.“

Tento vzťah je tajomstvom v tom, že symbolickou a fyzickou formou objasňuje vzťah medzi Bohom a jeho ľuďmi (Efezanom 5:21-23; Izaiáš 54:5; Ozeáš 2:14-23; Ezechiel 16; Jeremiáš 3:20). Preto Boh nenávidí rozvod kvôli tomu, čo spôsobuje ľuďom a kvôli tomu, že vrhá tieň na slávu jeho vlastnej zmluvy s Cirkvou.

Napriek tomu, kvôli zrodu a moci hriechu a kvôli porušenosti a tvrdosti našich vlastných srdc, dochádza v životoch niektorých kresťanov k rozvodom. Niekedy môže byť aj zrelý a zbožný kresťan opustený neposlušným alebo neverným partnerom. Alebo aj dvaja vyznávajúci kresťania sa môžu časom dostať tak ďaleko od Pána, že vo svojich srdciach už neuznávajú Pánovu autoritu, alebo záväznú povahu svojich manželských sľubov.

Cirkev, ako duchovná rodina, vedená radikálnou oddanosťou Kristovi a hlbokou vzájomnou láskou, by mala byť pripravená odpustiť, uzdraviť, karhať, napomínať, naprávať a obnoviť spoločný život a vzťahy kedykoľvek je to pre jej členov potrebné a vhodné. Všeobecné usmernenia pre náš spoločný život sú v Členskom sľube a vnútrocirkevnom Poriadku. Nasledujúce usmernenia by sa mali vykladať s tým vedomím, že pre mnohých z nás v zbore predstavujú minimálne očakávania od kresťana.

1. Znovuzrodení (veriaci) sa nemajú sobášiť s neznovuzrodenými (s neveriacimi) (1 Kor 7:39; 2Kor 6:14-15).
2. Keďže smrť partnera ruší manželský zväzok (Rim 7:2-3; 1Kor 7:39), nové manželstvo po ovdovení je dovolené, ak si vdovec/vdova berie znovuzrodeného (veriaceho) partnera.
3. NZ dovoľuje rozvod manželstva v prípade, keď partner bez pokánia svojvoľne zanechá vzťah, je nebezpečne násilnícky, žije cudzoložne, alebo porušuje manželstvo *porneiou*¹ (1 Kor 7:15; Matúš 19:9; 1Kor 7:11). Pod *porneia* spadajú rôzne formy sexuálnej perverzie, vrátane homosexuality, prostitúcie, sexuálneho násillia. Jedná sa o porušenie základných manželských sľubov (podľa SZ ide o neveru, odopretie materiálnej starostlivosti a odopretie sexuálneho spoluzitia).

Ak v manželstve veriacich ľudí začne jeden z nich ubližovať druhému a neustále sa prevíňovať do tej miery, že spoluzitie s ním je ťažké až nemožné bez poškodenia zdravia, detí, alebo ekonomiky rodiny, potom vinník musí byť za svoj hriech napomínaný podľa Ježišových pokynov (Mt 18:15nn). Ide o neplnenie základných manželských sľubov. Ak napomínanie neprinesie nápravu, potom ho môže cirkev aj partner považovať za pohana, neveriaceho. Zranená strana sa môže odlúčiť a niekedy aj rozviesť, ale neuzavrie nové manželstvo - aby bola zachovaná možnosť zmierenia a obnovy a aby rešpektovala Boží zámer (1Kor 7:11).

Pre niektorých z nás „rozvod“ v tomto bode neznamená rozhodujúci a trvalý koniec vzťahu, pokiaľ partner žije alebo pokiaľ sa znova nezosobášil. Lebo aj po dlhom odlúčení, odcudzení a rozvode môže dôjsť k zmiereniu. Iní spomedzi nás to chápú tak, že v určitých prípadoch je dovolený rozvod, ktorý poškodenému partnerovi zároveň dáva slobodu k novému sobášu.

¹ Grécke slovo *porneia* sa najčastejšie prekladá ako smilstvo, no znamená sexuálnu perverziu a sexuálnu nemoralnosť v širšom zmysle slova.

Chceme zdôrazniť, že odpustenie a zmierenie s partnerom má prednosť pred odlúčením alebo rozvodom, aj v prípade, že došlo k cudzoložstvu. Možnosť rozvodu neznamená povinnosť rozvodu. Ak sa zlyhajúci partner kajá, NZ vyzýva k odpusteniu. Neodpustenie je prejavom tvrdosti srdca podobne ako porušenie manželských sľubov (Matúš 18:20-21, Lukáš 17:3-4, 6:37).

Je možné, že bližšie skúmanie odhalí, že práve ten opustený partner sa dopúšťal zlého správania, ktoré druhého viedlo preč (k rozvodu), takže k zmene je potrebné volať v prvom rade toho, kto zostal, nie toho, kto sa rozviedol. Rozvod vždy spôsobuje ten partner, ktorý porušuje svoj manželský sľub (vinný partner) a nie iba ten partner, ktorý požiada o rozvod.

4. Nový sobáš partnera, ktorý sa previnil rozvodom (buď rozvodom samotným, alebo tým, čo viedlo k rozvodu), sa môže vnímať ako definitívne ukončenie predchádzajúceho manželstva, takže opustený partner, ktorého správanie nedávalo biblické oprávnenie k rozvodu, sa môže zosobášiť s veriacim (Matúš 19:9). Podmienkou je, aby vyznal všetky svoje známe hriechy spojené s rozpadom manželstva a rozvodom a urobil výrazný pokrok v zmene akéhokoľvek škodlivého správania a postojov.

5. Po tom, ako bolo vyvinuté vážne úsilie za účelom zmierenia a obnovy manželstva po rozvode, no druhá strana to odmietla, môže zranená strana, spolu s vedením zboru, považovať svoje manželstvo za nenapraviteľne zničené. V takomto prípade môže byť nové manželstvo legitímnym krokom. Je však potrebné s plnou vážnosťou počítať s tým, že novým manželstvom dôjde k zrušeniu šance na obnovu pôvodného manželstva, ktorú by Boh ešte mohol vyvolať.

Toto usmernenie je pre niektorých z nás veľkým ústupkom, ktorý robíme. Nový sobáš po tom, ako sa predtým zosobášil vinný partner, má prinajmenšom tú prednosť, že možnosť zmierenia a obnovy už bola rázne zrušená z jeho strany. Ale ak je ten bývalý partner stále nezosobášený a žije, zmierenie a obnova je stále možná. Preto len ťažko pripúšťame krok, ktorý nenávratne rozdelí to, čo Boh chce, aby bolo trvalé a čo by ešte mohlo byť trvalé (1 Korint'anom 7:10-11).

Iní spomedzi nás sú presvedčení, že 1 Korint'anom 7:15 („Ale ak sa neveriaci odlučuje, nech sa odlúči. V takých prípadoch brat alebo sestra nie sú otrocky viazaní, veď Boh nás povolal k pokoju“) dáva kresťanovi slobodu znovu sa zosobášiť po tom, ako bol odvrhnutý.

Sme tiež presvedčení, že odmietnutie nového manželstva kladie záťaž na sexuálnu zdržanlivosť rozvedenej osoby, ktorá nie je presvedčená o tom, že má dar celibátu (1 Korint'anom 7:7).

6. Ak by sa pár rozviedol napriek nesúhlasu jedného z nich z iného dôvodu ako *porneia*, potom sa vinná strana pri novom vzťahu dopúšťa cudzoložstva a takisto jej nový partner. Riešením je zmierenie vinnej strany s poškodenou stranou, t.j. obnova pôvodného manželstva ak ani jedna strana medzitým neuzavrela nové manželstvo.
7. Ak by sa pár rozviedol po vzájomnej dohode z iného dôvodu ako je *porneia*, vinní sú obaja. Pri prípadnom vzťahu s novým partnerom sa obaja dopúšťajú cudzoložstva. A cudzoložstva sa dopúšťajú aj ich noví partneri. Jediným riešením ich situácie je zmierenie a obnova pôvodného manželstva ak medzitým nevzniklo žiadne nové manželstvo.
8. Ublížujúci partner (ktorý bol vinný za opustenie, cudzoložstvo alebo týranie) by sa mal kajať a zmieriť s Bohom a so svojim bývalým partnerom (1 Korint'anom 7:11; 1 Jánov 1:9). Ak je už príliš neskoro, lebo jeho bývalý partner sa znova zosobášil, potom by mal zostať slobodným, pretože opustil manželstvo bez biblického opodstatnenia (Matúš 19:9; Lukáš 16:18; 1 Korint'anom 7:11). Jeho nové manželstvo by bolo cudzoložstvom.
9. V manželstve veriaceho a neveriaceho, má veriaci prijať rozvod, ak neveriaci s ním nechce ďalej žiť. Veriaci nie je viazaný, môže mať nové manželstvo. Čo však vtedy ak neveriaci s ním zaobchádza veľmi zle, ale aktívne nepodá žiadosť o rozvod? Môže sa s ním veriaci rozviesť? A môže veriaci, ktorý za takýchto okolností inicioval rozvod, vstúpiť do nového manželstva? Odpoveďou je postup z odseku 3 - opustiť ohrozujúci/ubližujúci vzťah, ale neuzavrieť nové manželstvo, aby mohlo dôjsť k zmiereniu a obnove.
10. Tých, ktorí v manželstve trpia - buď s neveriacimi, alebo so spohanštelými partnermi, by sme mali podporovať a ochraňovať, ak chcú v manželstve zotrvať. A mali by sme pri nich stáť, ak

nemôžu násilie vydržať a rozhodnú sa pre odlúčenie alebo rozvod, kvôli tvrdosti srdca partnerov. Nevie si totiž predstaviť, že by sa Ježiš nepostavil na stranu napr. týraných žien a detí a kázal by im, aby ticho trpeli za nezáujmu ostatných.

11. Každé nové legitímne manželstvo môže byť „iba v Pánovi“ - teda so znovuzrodeným človekom (1Kor 7:39).
12. Ak je nové manželstvo aj prípustné, pre mnohých je lepšie, aby do neho nevstupovali (1Kor 7:8). Podľa apoštolových slov by mal každý skúmať, či nemá ostať v tom stave v akom je. Pokiaľ pôvodný partner nezomrel alebo neuzavrel nové manželstvo, zotrvanie v celibáte sa dá považovať za „blahoslavenjšiu cestu“, lebo necháva otvorenú šancu pre obnovu vzťahu, ak sa pôvodný partner vráti. Ale nie je to striktný pokyn. Táto osoba by sa mala radiť a dať viesť pastiermi spoločenstva v tom, ako zariadiť svoj život. Nemalo by to byť tak, že tá osoba už je rozhodnutá pre nové manželstvo, alebo že už má konkrétny vzťah, a chce len schválenie pastierov. Ten, kto uvažuje o novom manželstve po rozvode - aj v oprávnenom prípade - by mal mať dostatočný odstup od rozvodu - niekoľko rokov. Lebo vnímanie a prežívanie takéhoto zásahu do života je iné v prvý deň, prvý týždeň, prvý mesiac aj prvý rok po rozvode. Každého člena zboru, ktorý premýšľa o novom manželstve, všetci naliehavo žiadame, aby sa intenzívne modlil a študoval každý dôležitý oddiel v Písme s jediným cieľom, a to osláviť Boha skrze úplnú poslušnosť Jeho slovu. Poctivo zvaž všetky argumenty, ktoré sú za aj proti. Okrem toho chceme potvrdiť, že je dobré a krásne žiť životom slobodného v Božej službe aj pred manželstvom aj po manželstve. Je to vychválené v 1Korint'anom 7:7, 11, 32-35 a vyzdvihnuté na príklade Ježiša a Pavla a na stovkách významných slobodných kresťanov.
13. Posúdiť vinu a nevinu je takmer vždy ťažké. Len Boh vie všetko a pozná motívy. Preto by každé nové manželstvo po rozvode malo začať pokáním.
14. Rozvod je odpustiteľný hriech aj pre vinnú stranu.
15. Ak druhé manželstvo skončí smrťou alebo rozvodom, v tomto prípade nie je dovolené vrátiť sa do manželstva s prvým partnerom (Deutoronómium 24:1-4).
16. Osoby, ktoré po rozvode uzavreli nové manželstvo, nebudú môcť zastávať posty v oficiálnom vedení zboru, najmä čo sa týka roly starších (1 Tim 3:2, 12).
17. Ani množstvo času, ktorý uplynul, ani zmena z neveriaceho na veriaceho, nijako nemení aplikáciu týchto usmernení ohľadne rozvodu a nového manželstva (pozri Matúš 19:4-6, kde je zdôraznený fakt, že trvalé manželstvo je súčasťou Božieho zámeru pre celé ľudské stvorenie, nie len pre jeho vykúpený ľud).

Od žiadneho vedúceho v zbere nie je možné žiadať, aby konal proti svojmu svedomiu (Rimanom 14). Preto každý kazateľ alebo iný služobník bude vyučovať, radiť a viesť manželstvá podľa svojho osobného presvedčenia v rámci hraníc vymedzených týmto spoločným stanoviskom. Tí, ktorí majú užšie štandardy pre nové manželstvo, súhlasia, že ich postoj nie je záväzný pre celé spoločenstvo. Tí, ktorí uznávajú za plne biblické širšie hranice, rešpektujú tých, ktorí majú užšiu interpretáciu a neočakávajú od nich, aby akýmkoľvek spôsobom konali proti svojmu svedomiu či už prítomnosťou, podporou alebo službou na sobáš, ktorý osobne považujú za rozpor s Písmom.

Svet, ktorý má zatvrdené srdce voči Bohu, si vytvára svoje vlastné normy. Ale od nového spoločenstva Ježiša Krista je správne očakávať vyššie štandardy. Opakovane hovoril učeníkom, aby nežili podľa sveta. Preto ohľadne manželstva je pre Cirkev úloha nesplývať s populárnymi trendmi, ale niesť svedectvo o Božom zámere a stálosti.

Aj keď Ježiš poznal realitu Pádu a tvrdosť ľudských srdc, volá svojich súčasníkov k norme Stvorenia a nezmenenému Božiemu zámeru. Zdôrazňuje obnovu a nie oddelenie, manželstvo a nie rozvod; odpustenie a nie odpor. Nikdy sa nesmieme zbaviť jeho slov, ktoré znejú v našich ušiach: „Čo Boh spojil, človek nech nerozdeľuje.“

Pastoračnou a praktickou otázkou je, ako to urobiť, aby cirkev primerane vyjadrila aj svoje presvedčenie o trvalosti manželstva aj svoje presvedčenie o odpustení kajúcim hriešnikom. Ale pred každým sobášom rozvedených sa musí cirkev ubezpečiť, že nové manželstvo je v rozsahu dovolenom Písmom a tiež, že dotyčná dvojica akceptuje trvalosť manželstva. Aj v takom prípade to nemôže byť štandardná svadobná bohoslužba. Musí obsahovať prejav pokánia - či už predtým súkromne, alebo verejne.

Stále budeme v napätí medzi zákonom a milosťou, medzi svedectvom a súcitom, medzi prorockou službou a pastierskou starostlivosťou, medzi nárokmi evanjelia a prístupom Krista.

D. KLÚČOVÉ BIBLICKÉ TEXTY:

- Genesis 1:28; 2:24 - ustanovenie, obsah a definícia manželstva

Boží zápas o jeho manželstvo s jeho ľuďom:

- Izaiáš 50:1; 57:3-13
- Jeremiáš 2 - 3
- Ezechiel 16 a 23
- Ozeáš 2-3

Boh o svojom manželstve a rozvode:

- Izaiáš 50:1
- Jeremiáš 3:8-9
- Ozeáš 1:9

Stará zmluva o rozvode:

- Exodus 21:10-11
- Deuteronomium 24:1nn
- Malachiáš 2:14-16

Iné súvisiace texty v SZ:

- Levitikus 20:10
- Levitikus 21:7, 14
- Numeri 30:10
- Deuteronomium 22:20-22, 29

Nová zmluva o rozvode:

- Matúš 5:31-32
- Matúš 19:3-12; paralelne Marek 10:1-12; Lukáš 16:17-18
- 1Kor 7
- Ef 5:31
- Rim 7

E. POUŽITÉ ZDROJE:

- Biblia
- John Stott, *New Issues Facing Christianity Today*, Zondervan 1999, kapitola 14.
- <http://www.desiringgod.org/resource-library/articles/a-statement-on-divorce-remarriage-in-the-life-of-bethlehem-baptist-church>, John Piper. ©2012 Desiring God Foundation. Použité s dovolením.

Vypracovalo staršovstvo pre vnútornú potrebu Zboru Cirkvi bratskej v Leviciach, máj 2013

JE NEDOVOLENÝ ROZVOD ALEBO NEDOVOLENÉ NOVÉ MANŽELSTVO NEODPUSTITELNÝM HRIECHOM?

Ak sa hovorí o rozvode, tak je bežné, že na rad príde aj otázka, či je rozvod neodpustiteľným hriechom. Odpoveď sa nachádza v nasledujúcich textoch.

„Bez preliatia krvi niet odpustenia hriechov“ (Hebrejom 9:22).

„(Ježiš povedal:) toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov“ (Matúš 26:28).

„V jeho mene dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí“ (Skutky 10:43).

„Amen, hovorím vám: Všetky hriechy a rúhania, ktorých sa ľudia dopustia, im budú odpustené. Kto by sa však rúhal Duchu Svätému, tomu nebude odpustené naveky, ale je vinný večným hriechom (Marek 3:28-29).

Bezbožný nech zanechá svoju cestu a hriešny svoje zmysľanie. Nech sa vráti k Hospodinovi a on sa nad ním zmiluje; k nášmu Bohu, lebo on veľa odpúšťa (Izaiáš 55:7).

Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej nepravosti (1 Jánov list 1:9).

Z týchto úžasných sľubov sa môžeme dozvedieť, že odpustenie hriechov je možné na základe preliatej Ježišovej krvi. Odpustenie je možné pre všetky hriechy, bez výnimky. Odpustenie prijímame zadarmo skrze dôveru v Krista. Táto viera v Krista obsahuje vyznanie hriechu ako hriechu, odvrátenie sa od neho a radostné prijatie Božej cesty pre život.

Jediný neodpustiteľný hriech je taký hriech, ktorý odmietneme vyznať ako hriech a opustiť ho. Neodpustiteľného hriechu sa dopúšťame vtedy, keď na ňom lipneme tak dlho a tak neústupne, že ho už nedokážeme vyznať ako hriech a odvrátiť sa od neho. Rúhanie sa voči Duchu svätému (Matúš 12:31nn) je odporom voči jeho usvedčujúcej práci až dôjde k tomu, že Duch hriešnika opustí a zanechá ho v beznádejnej zatvrdnutosti srdca.

Ani nedovolený rozvod ani nedovolené nové manželstvo nie je samo o sebe o nič viacej neodpustiteľným hriechom ako vražda, krádež, klamstvo alebo žiadostivosť. „Všetky hriechy, ktorých sa ľudia dopustia, im budú odpustené.“ Boh je verný a pripravený odpustiť - poskytne úžitok z obete jeho Syna každému, kto vyzná svoj hriech a vloží svoju dôveru do Kristovho spásneho diela.

Odpustenie NIE JE bez podmienok. Odpustenie má podmienku. To neznamená, že si ho môžeme zaslúžiť. Znamená to, že odpustenie dostávajú iba tí, ktorí plne dôverujú/veria Kristovi. Dôvera nie je čin, ktorým si niečo môžeme zaslúžiť. Dôvera upriamuje pozornosť na hodnotu Božej milosti, nie na hodnotu nášho činu. Avšak dôvera nie je obyčajným súhlasom s biblickými faktami. Vyžaduje úprimné prijatie Kristovej vôle. Preto dôverovanie Kristovi vyžaduje vyznať hriech ako hriech a rozhodne sa mu postaviť na odpor.

Z tohto dôvodu posledný stupeň zborovej disciplíny (vylúčenie z cirkvi) nikdy nie je reakciou na vykonaný hriech. Je vždy reakciou na hriech, ktorý daný človek naďalej schvaľuje alebo praktikuje. Žiaden minulý/bývalý hriech, ktorý človek opustil/zanechal a vyznal, nie je dôvodom pre disciplinárne napomínanie.

Preto, pokiaľ ide o zborovú disciplínu a členstvo v zbore, sú manželské hriechy v rovnakej kategórii ako klamstvo, zabitie a krádež. Ak niekto oklamal, zabil, ukradol alebo sa nelegitímne rozviedol, otázka nestojí tak, či mu to môže byť odpustené. Otázkou je, či ten človek priznáva, že to, čo spravil, bol hriech. Či od neho upustil. A či koná tak, aby to napravil.

Ak nejaký človek v zbore považuje klamstvo, zabitie alebo krádež za vhodné správanie pre kresťana, potom bude čeliť zborovej disciplíne. Nie preto, že by sa mu nedalo odpustiť to, že v minulosti

oklamal, zabil alebo ukradol, ale preto, že o hriechu TERAZ tvrdí, že to nie je hriech. Alebo ak niekto otvorene chystal podvod, zabitie alebo krádež s predstavou, že potom dostane (lacné!) odpustenie, aj takýto človek bude čeliť zborovej disciplíne.

Pri tomto všetkom nelegitímny rozvod a nové manželstvo NETVORIA zvláštnu skupinu samú o sebe. Nie sú to neodpustiteľné hriechy. Ak ide o zborovú disciplínu a dopady na členstvo v zbore, je potrebné s nimi zaobchádzať rovnako ako s inými verejnými hriechmi. Avšak zvláštnosť rozvodu a nového manželstva je v tom, že v zbore len veľmi zriedkavo niekto považuje klamstvo, zabitie a krádež za správne. Ale ľudia veľmi často považujú za správne rozviesť sa a potom uzavrieť nové manželstvo.

Inými slovami, zdroj konfliktu nie je v tom, či nedovolený rozvod a nedovolené nové manželstvo sú neodpustiteľné hriechy, ale v tom, či sú vôbec hriechmi - ktoré je potrebné vyznať (ak sa stali v minulosti), a ktorým sa je potrebné vyhýbať (v budúcnosti). Ak niekto v minulosti niečo ukradol a teraz sa chce pripojiť k zboru, nikto nepovie, že s krádežou budeme zaobchádzať ako s neodpustiteľným hriechom ak sme presvedčení, že svoj hriech vyznal a odškodnil tých, ktorých okradol. Hriech nie je neodpustiteľný ak bol vyznaný ako hriech, ak ten človek s tým prestal a začal konať správne (tak, ako sa to len dá).

Rovnako je to s nelegitímnym rozvodom a novým manželstvom. Nikto taký by nemal zostať pred bránami zboru ani by nemal byť vylúčený zo zboru o nič viac ako bývalý zlodej, ktorý robil pokánie. Len tak isto ako pri iných hriechoch z minulosti, je nutné úprimné vyznanie vykonaného hriechu, upustenie od neho a konanie podľa toho, čo je správne.

ZDROJ:

- <http://www.desiringgod.org/resource-library/articles/a-statement-on-divorce-remarriage-in-the-life-of-bethlehem-baptist-church>, John Piper. ©2012 Desiring God Foundation. Použité s dovolením.

Vypracovalo staršovstvo pre vnútornú potrebu Zboru Cirkvi bratskej v Leviciach, máj 2013